

opusdei.org

Esencijalni zadatak Crkve je moliti i podučavati u molitvi

Na općoj audijenciji u srijedu 14.travnja, papa Franjo nastavio je svoju katehezu o molitvi i govorio o Crkvi kao učiteljici molitve.

17.04.2021.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Crkva je velika škola molitve. Mnogi su od nas učili sricati prve molitve na koljenima roditeljâ ili baka i djedova. Možda čuvamo uspomene na majku i

oca koji su nas učili moliti molitve prije odlaska na spavanje. Ti trenuci sabranosti često su oni u kojima roditelji slušaju od djece neku intimnu ispovijest i mogu im dati savjet nadahnut evanđeljem. Zatim, kako rastu, dolaze drugi susreti s drugim svjedocima i učiteljima molitve (usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, 2686-2687). Dobro je prisjetiti ih se.

Život neke župe i svake kršćanske zajednice odvija se u ritmu liturgijskih vremena i zajedničke molitve. Primjećujemo da je onaj dar koji smo u djetinjstvu primili s jednostavnošću velika baština, baština i to vrlo bogata, i da iskustvo molitve zavrjeđuje da ga se sve više produbljuje (usp. *ibid.*, 2688). Haljina vjere nije „okraćala“, raste zajedno s nama; ne sputava nas, raste, pa i kroz trenutke krize i ustajanjâ na novi život; štoviše, nije moguće rasti bez trenutaka krize jer ti kriza pomaže

rasti: prolaziti kroz krize je neophodno za rast. Dah vjere je molitva: u vjeri rastemo toliko koliko naučimo moliti. Nakon što neke stvari prebrodimo u svom životu shvatimo da bez vjere ne bismo to mogli i da je molitva naša snaga. I to ne samo osobna molitva, nego i molitva braće i sestara kao i zajednice koja nas je pratila i podržavala, ljudi koji nas poznaju, onih od kojih tražimo da mole za nas.

To je ujedno razlog zašto u Crkvi neprestano cvjetaju zajednice i skupine posvećene molitvi. Neki kršćani osjete čak poziv da im molitva bude glavno djelo u njihovu danu. U Crkvi ima samostanâ, samotištâ, gdje žive Bogu posvećene osobe i koje često postaju središta iz kojih se duhovnost dalje širi. To su molitvene zajednice koje šire duhovnost. To su male oaze u kojima se s drugima dijeli trenutke intenzivne molitve i iz dana u dan

gradi bratsko zajedništvo. To su vitalne stanice ne samo tijela Crkve nego samoga društva. Sjetimo se, primjerice, uloge koju je imalo monaštvo za rađanje i rast europske civilizacije kao i u drugim kulturama. Molitva i rad u zajednici gura svijet naprijed. To je pokretačka snaga.

Sve se u Crkvi rađa u molitvi i sve raste zahvaljujući molitvi. Kad Neprijatelj, Zli, hoće napasti Crkvu najprije pokušava isušiti izvore sprječavajući je da moli. Vidimo to, na primjer, u stanovitim grupama koje se dogovore da će pokrenuti reforme u Crkvi, promjene u životu Crkve... Imamo sve te puste organizacije, medije koji o svemu izvješćuju... Ali molitva se ne vidi, ne moli se. „Moramo promijeniti ovo, moramo donijeti ovu poprilično veliku odluku...“. To je zanimljiv prijedlog, zanimljiv, ali samo s diskusijama, samo s medijima, ali gdje je tu molitva? Molitva je ta koja

otvara vrata Duhu Svetome koji nas nadahnjuje da možemo ići naprijed. Promjene u Crkvi bez molitve nisu promjene Crkve, to su promjene grupe. I kad Neprijatelj – kao što sam rekao – hoće napasti Crkvu najprije pokušava isušiti izvore sprječavajući je da moli i [navodeći je] da iznosi ove ili one prijedloge. Ako se prestane moliti, isprva se čini da sve može ići dalje kao i uvijek – po nekoj inerciji – ali ubrzo Crkva shvati da je postala kao neka prazna ljuštura, da je izgubila nosivu os, da ne posjeduje više onaj izvor topline i ljubavi,

Svetim muškarcima i ženama život nije nimalo lakši od života drugih ljudi, štoviše, i oni su imali probleme s kojima im se valjalo nositi i, k tome, često su nailazili na protivštine. Ali njihova je snaga molitva koju crpe uvijek iz nepresušnog „zdenca“ Majke Crkve. Molitvom jačaju plamen svoje vjere kao što se čini s uljem svjetiljke. I tako idu naprijed

hodeći u vjeri, u nadi. Sveci, koji često u očima svijeta ne vrijede puno, zapravo su ti koji ga drže, ne oružjima novca i moći, medijâ i komunikacije i tako dalje, nego oružjima molitve.

U Lukinu Evandjelju Isus postavlja dramatično pitanje koje nas uvijek tjera na razmišljanje: „kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?“ (*Lk 18, 8*) ili će naći samo organizacije, kao neku grupu „vjerskih poduzetnika“ koji su svi dobro organizirani, koji se bave dobrotvorstvom, čine tolike stvari..., ili će naći vjeru? „Kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?“ To pitanje stoji na kraju prispodobe koja ukazuje na to da je prijeko potrebno ustrajno i neumorno moliti (usp. rr. 1-8). Možemo, dakle, zaključiti da će svjetiljka vjere uvijek biti upaljena na zemlji sve dok bude ulja molitve. Svjetiljka vjere Crkve uvijek će biti upaljena na zemlji sve

dok bude ulja molitve. To je ono što tjera vjeru naprijed i gura naprijed naš siromašni, slabi, grešnički život, ali molitva ga gura naprijed sa sigurnošću. To je pitanje koje si mi kršćani moramo postaviti: molim li? Molimo li? Kako molim? Kao papige ili pak molim sa srcem? Kako molim? Molim li siguran da sam u Crkvi i da molim sa Crkvom ili pak molim prema svojim zamislima i pretačem svoje zamisli u molitvu? To je poganska, a ne kršćanska molitva. Ponavljam: možemo zaključiti da će svjetiljka vjere uvijek biti upaljena na zemlji sve dok bude ulja molitve.

I to je bitna zadaća Crkve moliti: moliti i učiti moliti. Prenositi s koljena na koljeno svjetiljku vjere uljem molitve. Svjetiljku vjere koja širi svjetlo, koja zaista sve uređuje kako treba, ali koja može nastaviti svijetliti samo uz pomoć ulja molitve. U protivnom se gasi. Bez svjetla te svjetiljke ne bismo mogli vidjeti

kojim nam je putom ići u evangelizaciji, štoviše, ne bismo mogli vidjeti put prave vjere; ne bismo mogli vidjeti lica braće i sestara kojima nam valja prići i služiti; ne bismo mogli osvijetliti prostoriju gdje se susrećemo u zajednici... Bez vjere sve se ruši, a bez molitve vjera se gasi. Vjera i molitva, zajedno. Nema drugog puta. Zato Crkva, koja je kuća i škola zajedništva, kuća je i škola molitve i vjere.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/esencijalni-zadatak-crkve-
je-moliti-i-poducavati-u-molitvi/](https://opusdei.org/hr-hr/article/esencijalni-zadatak-crkve-je-moliti-i-poducavati-u-molitvi/)
(2.04.2025.)